

**Tekst: Tim Lenders – woordkunstenaar**

### **Salland United: De kracht van het Samen**

Er zijn dagen waarop de wereld er anders uit ziet. Waar het zonlicht normaal gezien de wereld kleur en contrast schenkt, daar hangen op deze dagen de mistbanken over het uitgestrekte landschap van bossen, weilanden en uiterwaarden. De Hanzestad Deventer ligt in nevelen gehuld. Men kan de wortels en de stammen van de bomen nog zien, maar de kale takken lijken in de hemel te verdwijnen. Je kan niet zien waar de wegen naartoe leiden wanneer je zoekend op een kruispunt staat. Het overzicht raakt kwijt, de voeten zoeken naar een ondergrond van vastigheid, maar toch zijn het juist deze dagen waar de omstandigheden zorgen voor “magie in Salland”. Op het moment dat rookgordijnen en mistbanken het zicht wegnemen, worden andere zintuigen scherper en ben je geneigd de hand van een ander vast te pakken.

Er zijn dagen waarop de magie voelbaar is. De dagen waarop het donker het daglicht verslaat, de kou tussen plinten en kieren kruipt en men elkaars aanwezigheid viert. Sinterklaas loopt over in kerst, kerst wordt Oud & Nieuw. Waar wij elkaar normaal gezien in de haren vliegen, daar let men in deze tijd extra goed op elkaar. We zoeken verre vrienden en neven op, schenken aan Serious Request en andere goede doelen en lijken zachtmoedig, terwijl de weersomstandigheden harder zijn. De wereld lijkt betoverd met de geruisloze toverstaf van de dochter van Daniël. Hoe groter de uitdaging en hoe bozer het weer, des te meer de mens bereid is om de kracht van het samen te zien. In tijden van kou zoekt een familie elkaars warmte. In tijden van schaarste bloeide deze regio tot Hanzegebied. In een tijd van een toenemende zorgvraag zullen 40 organisaties en vier gemeenten elkaars warmte nog meer moeten zoeken. Want: “Als wij elkaar vinden in wat ons bindt, bundelen wij de krachten van onze verschillen.”

De wereld verandert rap. Er komt meer druk op de zorgsector te liggen door een veranderende markt, nieuw beleid en een toenemende vraag. Ontkerkelijking, vereenzaming, individualisering en sociale dynamieken zorgen voor een nieuwe samenleving. Zorgvragen worden complexer en het aanbod wordt dat ook. Salland United staat voor de uitdagende taak om met zijn allen vandaag én morgen kwalitatieve, betaalbare en laagdrempelige zorg te leveren. Maar hoe dan? Op dit mistige kruispunt vandaag zie je dat jullie het antwoord zelf weten zodra jullie elkaars hand vastpakken, met een beetje hulp van The Change Studio en Hemmingway.

Waar ik als schrijver verval in platitudes en algemeenheden, daar komen jullie met snedige six-word-stories. “Klein durven kijken” adviseerden André Leferink en zijn groep. “Vroeger spraken wij over verschillende zorgorganisaties” en “We kwamen alleen, gaan samen verder” zijn uitspraken die de bereidwilligheid van dit netwerk tonen. Men wil hier vandaag meer durven, meer lef tonen en meer succesverhalen uitwisselen. “Het is vooral belangrijk dat wij met elkaar blijven praten” zegt Stefan Nijenhuis. “Maar als wij praten, welke taal spreken wij dan? Wat voor een betekenis geven wij aan woorden?” vroeg een andere partij, mooier dan dat ik dat zelf kan verwoorden. En zo lopen inzichten in elkaar over, zoals de Rijn, IJssel, Wezer en de Elbe in elkaar overliepen en zo dit vruchtbare landschap schiepen.

Zo ontstaan vruchtbare landschappen. Salland is ontstaan uit de samenloop van rivieren en het samenspel, stuwwallen, steen en leem, zandbanken, veenlagen en rivierklei, tot er een lieflijk landschap van weidegrond, hei en loofbossen ontstond, waar de Sallanders konden floreren. Waar kastelen en burchten verrezen om het volk te beschermen.

Salland United is ontstaan uit de samenloop van het Deventer Ziekenhuis en Carinova en het samenspel van organisaties als Humanitas, Tactus, Parabool en Aventus, tot er een lieflijk land van zorg, welzijn en

onderwijs ontstaat, waar Sallanders kunnen floreren. Waar ziekenhuizen, praktijken en welzijnscentra verrijzen om het volk te beschermen. Maar, waar het natuurlandschap is gevormd door meteorologische en geologische omstandigheden, daar wordt een cultuur gevormd door gedoe, dialoog en verbinding. En de moedige gesprekken vormen de infrastructuur van jullie cultuurschoon.

Om van al die losse entiteiten één geheel te maken, om van DZ en Parabool als Salland United te zien, moeten wij op een andere manier gaan kijken. Wij moeten kijken zoals de Denen naar elkaars overeenkomsten kijken. Vaste denkkaders afbreken. Wij moeten onszelf zien als dienaars van dezelfde groep mensen. Kijk naar de verschillende doelgroepen zoals een tuinder naar zijn groenten kijkt. Elke organisatie heeft zijn of haar functie, als je maar goed genoeg kijkt. Zelfs de Pirates of Salland hebben een functie.

Wat bindt jullie? wat is de kracht van jullie samen? Als ik naar jullie kijk dan zie ik trots, even unaniem als nuchter. Naoberschap. Bijna niemand van Salland United is verlegen. Jullie laten je stem horen. Er heerst een grote mate van vertrouwen in het eigen vakmanschap. Jullie zijn eerlijk, er is geen Whyte nodige om ‘courageous conversations’ te voeren. Meestal komt er een moeilijk antwoord op de gemakkelijke vraag: “Hoe nu verder”, maar bij jullie zou ik zeggen: gewoon verdergaan, het komt goed. Dat het goed komt, hoeft niet te betekenen dat het altijd goed gaat. Gesprekken met patiënten kunnen beter, wederzijds vertrouwen mag groter, er mogen meer partijen betrokken worden. De samenwerking mag actiever en de grenzen moeten nog beter zichtbaar zijn. Toch heb ik bij al deze hindernissen het gevoel dat ze oplosbaar zijn.

Theo lijkt de personificatie van Salland United te zijn. Je kunt naar Salland kijken als een opeenstapeling van rivierklei of declareerbare uren, stuwwallen en aanbestedingen, loofbomen en financiële reserves, of je ziet de mens en de natuur als een dynamische landschap dat de som der delen is. Zoals je niet naar een mens kijkt als een verzameling van tenen, haren en oorrellen, zo kijk je ook niet naar een samenwerking als een verzameling uren, kosten en baten. Want uiteindelijk zijn jullie er voor het welzijn van de mens, en op het moment dat de mens centraal staat, lost de beperking van de ongeschreven regel op in rook.

Nu stonden wij vanochtend op een mistig kruispunt in het hart van Salland, op zoek naar de goede weg. Jullie zochten elkaars warmte op, verkenden elkaars intenties, flirten met vragen, dachten en deden. De nevelen van Avalon bleken flarden van geborgenheid te zijn, de warme stem van Daniël was het gefluister van een goedaardige sirene, al deden de ruis en de feedback van zijn microfoon anders vermoeden. Als ik luister naar al deze verhalen dan leer ik de volgende les: “Formuleer een gezamenlijke taal, waarbij de woorden voor iedereen dezelfde betekenis hebben”.

Ik sluit af met de woorden van een beroemde veranderfilosoof: “Samen kan niet zonder jou”. Ik weet het: cheesy, even cheesy als een KLM-reclame over kerstdiners. En over kerstdiners gesproken: ik wens u de meest zalige dagen toe. Moge de kerstgedachte het hele jaar leidend zijn in Salland. Moge u net zo lekker achterover kunnen leunen als Maurice in zijn computerstoel. Het was mistig vanochtend. Je zag geen hand voor ogen. Maar nu net voor het donker het licht verjaagt, zien wij: De mist is opgeklaard. De weg ligt helemaal open.

Tim Lenders